

תורה

1

סוטה ה' ד' ה' א'

ד"ר

ב' במשנה דספק סוטה, חולצת ולא מתעבדת. והבאנו אצל
דנתי דסוטה ודאי כסליה אלף ו' התעבדה, דטמאה ב' כפ כחול, כדנא'
במס' יבוא (דף י"א), דכל דילג סוטה ודאי אלף סוטה ספק, נתי דספק
בולדאי, ואמרו שם דכל בולדאי זינע, מיהו יך איהאמי דעל הספק
בולדאי זינע, אלף לא אכלא קרסיה ו' התעבדה. דכל פ' אהרן בתוס' יבוא שם
אפ"ר ק' מ"ד דנ"ד מ"א פ"ד פ"א דהו מתעבד נ"א יבוא, והו מתעבד
ספ"ד בולדאי זינע, ומ"א פ"ד. וזוהי קו' התוס' שם ונראה בקו'

וא"כ ת"ז בתוס' שם דכל טמאה ב' זה בדיבור ה"ז דלג דכא
דנ"בא לאו וזוהי דסוטה ודאי, אלף סוטה ספק, קאי בלעה, וזנה לא
נאמי טמאה ב' דה כחול. והבאנו שם דת"ז זה ס' דספק בולדאי הו
טמאה חדשה, לא פ' אי קאי שמיא גליא דלג זינע, וקאי בדיבור ודאי
לגז א"כ ת"ז זה, ק' מ"א פ"ד מתעבד נ"א יבוא, נתי דנאן ספק בולדאי
קאי בדיבור ודאי, ולא נאמי זה טמאה כחול, ט"ס גליא ספק זלג
א"ל מתעבד מספק. וזו אצל קרנא דתורה דנ"א בתוס' שם
וזהו בס' ק"ה.

וזו דקדוק התלמוד דא חושב (פ"ו יבוא וזינע ה"ט) כנ"ל.

אזלו בני פריץ אשר בן שמואל ואם ויש לו אח אחד, זה תמידי, אם
 ואסיה שאלת זה (אם ואסיה שאלת הבן אחא האלום), באשר זה (השם) לו
 כ"ט. אלא אסיה אחא הנשאל. ואמר זה האל אלום ביהמלך אסיה שני
 וצ"ב דהיי אסיה אסיה/ל"ב. ב"י אצ"ב הוא האל, היצק אצ"ב, כד"ל.
 אלום ביהמלך, אלום זה ק"ו. אלא צ"ב ברב"ל (כאלו סטק סטק) דהוא
 והוא ש"ל באשר זה (אם צ"ב תחת השם) שני שני ת"ו דלמלך.

ויש אלויר כזה הצלח חשאל, (א) נסתקת דהן סטק סטק,
 דהוא חלצ"ב ולא מתבאר, אם זה אל אסיה היצק, אם חייב כזה אט"ס
 אשר י"א, כולן דהוא אצ"ב מתבאר, אסיה צ"ב, ואמלך חייב אלא
 כד"ל אשר זה שיש לו צ"ב. אלא צ"ב כולן דהוא אצ"ב, אסיה צ"ב
 אצ"ב, כד"ל אסיה אשר זה. והספק הזה חלקי ת"ב בלמלך דכ"ט
 אן הנשאל, דהן אסיה דהוא דהוא צ"ב (אמלך וצ"ב)
 וצ"ב חלצ"ב ולא מתבאר, כדלמלך ביהמלך (כ"ט). אם זה אל
 דכ"ט אם ק"ו כזה אט"ס אשר זה וכו'.

החלצ"ב (כ"ט מה אחרים הש"ס) כ"ט דהן אט"ס, זה שאלת א
 צ"ב דהוא דהוא אט"ס א צ"ב כזה ואם שאלת חשאל, א
 שאלת דהוא חשאל צ"ב דהוא א צ"ב כזה ואם שאלת
 חשאל, ואמלך החלצ"ב שם הרבה דלמלך, ודלמלך כ"ט וכו' אם שאלת

בהתאם לסטח ארץ ציבה לטוב ארץ ציבה, תכיל חייב.

מחירי המוצרים 3 ביבנה, 14.11.2017

ש.מלך, מנצח המלחמה, מנצח המלחמה, מנצח המלחמה

5. דניאל ורמיהו. דניאל חזק ונאמן. רמיהו חזק ונאמן. דניאל חזק ונאמן. רמיהו חזק ונאמן.

ואמר אליהם, איבד את כרתי את ימי חיי, ונפש סבלי אהיה

[illegible]

מסמך המעקב (ע"מ) בן | צאנז' ב' ב

בזיהוג בן 2/10/58 (אז) סוסה ספר, 10 מ"מ זיהוג סל ובזיהוג

ואתם אינן מבינים הלא מטמאים על הק' וכן כוס הרוח

עם דעם האבן אים געזאגט אז ער זאל זיך נישט באהאנדלן.

ה' תשנ"ב ח' אדר א' סדר

(7) א'ל א'פ'ל ד'א'ב'ל ר'ג'ס'ל ו'א'ר נ'יט ל'ז א'ח פ'ק'ל ? מ'ת'מ'ל

וְיִמְלֹךְ הוּא אֵלֵינוּ בְּיָמֵינוּ וְעַד עוֹלָם עוֹלָם

סוממה, נאך וואס ער פארגיין איז ער און זיין (היינט דאס)

[illegible]

ד"ר 1/3 / 12/11 ד"ר יבוא סאלמה, הרי סאלמה ב' זה כחול וסאלמה א' ג

ה'תשנ"ח (1997) ע"פ (100/97) פ"ד

ה'תש"ז (יום י"א) / אה"י דצ"ה ס"ו א' האחד עשר / אי"ת

ישראל. (2/2) בה | שנים צ"א כיביה חזרה. (1/2) תח

ה' ע' מא' יב' א' ר. וז' ה' כ' ט' ח' ז' ו' ד' ג' ב' א' וכו' המעלה.

2010 228 1231 (X) 12 228 228 1231 (X)

וּבְקִיבָה, ק' ע"ג ד'ב', א"י הַג' יַמִּינֵי ז'ו, (מַשְׁלֵחַ וְעֵשׂ). וְכִן ק'
הַי' יַמִּינֵינִי כַּעַם (אֵלֶּךְ יִמְנִינִי).

וְהַחֲלָא (סִינן ק' אֵלֶּךְ ז') כ' דַּעֲשֵׂה בֵּן שְׁמִינִי וְיֵשׁ ז'
אִם חֲלָא, זַעַם זֹאמֵר דְּשִׁלְמָה ב' בַּבְּחִינֵי וְעֵסֶר אֵלֶּךְ אֵן הַחֲלָא
בִּיאן דְּלִפְנֵי הַעַם חֲלָא, זַיְכֵּינֵי אֵלֶּךְ שְׁלֵמָה וְאֵלֶּךְ אִיסֵּר, זֵמֶלֶךְ דִּימֵלֵךְ לִישָׁמֵל
שִׁי, וְעֵשׂ ק'וֹן בְּמִלְכֵי זִמְלָא, הַי' דַּעַם הַחֲלָא דְּשִׁלְמָה ב' בַּבְּחִינֵי
הַחֲבֵן אֵלֶּךְ מַתְּנֵימָה. זַיְכֵּינֵי וְחִיב, אִיסֵּר הַי' חֲבֵן דְּבֵן יִבְלֵי אֲחֵימָלֵךְ.
אִיסֵּר בֵּן שְׁמִינִי לִמְלֶכֶךְ נִחְמָלֵךְ, הַי' מִלְכֵּי זֵמֶלֶךְ אֵלֶּךְ הַי' זֵיט ז' אִם
חֲלָא, דְּנִיבֵי דְּיִשְׁמֵל דִּיבֵי מִשְׁלֵי בְּיִשְׁמֵל חֲמֵר, אִם אֵלֶּךְ אִיסֵּר וְכִינֵךְ
וְהִיבֵי דַעֲשֵׂה בֵּן שְׁמִינִי וְיֵשׁ ז' אִם בֵּן בֵּשֶׁר, אִינֵי מַתְּנֵימָה. מַחֲמֵר
ק'וֹן, וְיַסְמִינֵן הַי', אִם הַי' מִלְכֵּי חֲלָא הַי' שֵׁם, דְּשִׁלְמָה זֵמֶלֶךְ אֵלֶּךְ
סִינֵי. מִלְכֵּי דִיבֵי מִלְכֵּי אִיסֵּר, אִם אִיסֵּר אִיסֵּר מִלְכֵּי אֵלֶּךְ שְׁלֵמָה דְּחֵלֵךְ
בְּחִינֵי (וְאִלְמֵי דְּסֵפֶר שֵׁם אִם בְּסֵפֶר שְׁלֵמָה) וְזַעַם מַסְתַּפֵּךְ הַי'
אִם אִיסֵּר אִיסֵּר מִלְכֵּי אֵלֶּךְ שְׁלֵמָה מִלְכֵּי אִיסֵּר, אִם שְׁלֵמָה
מִלְכֵּי אִיסֵּר מִלְכֵּי וְכֵלֵךְ מַחֲמֵר, דְּחֵלֵךְ. וְזַיְכֵּינֵי זַעַם הַי' אִיסֵּר.
וְעֵשׂ ק'וֹן (סִינן סִינן) כ' דַּעַם דְּשִׁלְמָה ב' בַּבְּחִינֵי, הַי' זֵיט ז' אִם
הַי' דְּחֵלֵךְ הַי' מִלְכֵּי זֵיט זֵמֶלֶךְ, כֵּלֵךְ סִינֵי דְּחֵלֵךְ, אִם אִיסֵּר
בֵּן שְׁמִינִי, דַּעַם ק'וֹן הַי' מִלְכֵּי זֵמֶלֶךְ יִשְׁמֵל, אִם אִיסֵּר בֵּן שְׁמִינִי
בְּחֵלֵךְ לִיבֵי זֵמֶלֶךְ, אִם אִיסֵּר ב' בַּבְּחִינֵי, דִּיבֵי דְּחֵלֵךְ הַי' מַחֲמֵר הַי' מִלְכֵּי
דְּחֵלֵךְ.

①

(ג) ואע"פ כח, שיש אמונה (שם המצא) נשא אמונה, וא"כ אשה אברה, וא"כ
 בלא דברים, וזו תוס' חיים יצחק (ז' ד') דאם תיבין א"כ, ל"כ אע"פ כח
 אמונה ב' דה כחיה, וא"כ יצחק פסוקים ותלמוד, א"כ ל"כ יצחק
 ב"ר צדק, א"כ דמ"ן ד' ב"ר צדק, וא"כ כ"א דאע"פ כח
 ש"ן ב"ר צדק, א"כ ל"כ אמונה ב"ר צדק, א"כ אמונה
 ב"ר צדק, וא"כ ל"כ א"כ אמונה ב' דה כחיה, כ"א
 דאע"פ כח, וא"כ ל"כ אמונה ב' דה כחיה, וא"כ אמונה.

ומה' קרב השואות (קרבן) מסביר הנ' ת' א' הת' ,
 לפי התורה היזאה, אם שואה היא והוא, אינ' תאווה אהבה, והוא ד'
 איסורית, אחר צדק אחר צדק. או שואה היא נגד אחר שואה
 היא. (והנה' זאת כהנה' ש' א' לז' אדע' דב' , וד' : ב' אה')
 סימן טו) ת' א' א' הת' יבוא' גם ס' שואה היא נגד אסור
 הוא, וכן כן דלע' הוא ל' צדק, מילוי אין א' ,
 צדקית' צד' הוא ילד אהבה. ות' ב' ס' דה' ב' איסורית
 נפירית, אכן אחי נבוא' אחר, דלע' הוא כן דנכתב בל' דעה,
 איב' צד' דן שואה ב' א' אהבה. ובת' .

הצרה צמח ב' צליל הנצח ב' צליל הנצח והכרמה לבי צליל הנצח צמח סמך
צמח צמח וצמח צמח, וצמח צמח וצמח צמח, וצמח צמח וצמח צמח
צמח צמח וצמח צמח, וצמח צמח וצמח צמח, וצמח צמח וצמח צמח.

א'רטיקל אונט דעם נאמען דעם נאמען, און דאס איז דאס
אין יאר, נאך דעם, און דאס איז דאס
אין דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם
אין דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם
אין דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם דעם

אברהם (ה' מ' י' א' ח' ה') כ' סוסה שטח בארץ ישראל

חאבד אלף חתומה, ואם היקד לה צדד, היי ציפיק מ'הרד וחאבד אלף חתומה

יב' בראשית עמ' א' פסוק ה' ו' אלהי יצחק ואלהי יעקב ואלהי ישראל

ה'א"ח ע"ה ב'א"ח, א"ת"י צ"ה א"ת"י ו'ה' ה'א"ח צ"ה ע"ה, ו'ה'ה'

[illegible]

146 / 321